

[Dagmar Andreassen.]

af virksomheden efter 3, 8 eller 10 år, naturligtvis til dagsaktuel kursværdi. Formålet med aktierne er jo ikke, at staten skal overtage virksomhederne, men at dette specielle fond skal muliggøre risikobetonede projekter og få del i udbyttet, hvis det går godt. Kan virksomheden senere finansieres ad andre kanaler, når den er kommet i gang, er det naturligt, at den bliver det, og at fondet så bruger pengene til nye projekter igen.

Danmarks situation er jo den ganske specielle, at vi faktisk ikke har andet at leve af end vores arbejdskraft, og efterhånden som manuelt arbejde i stigende grad overtages af maskinerne, vil det blive vor indsats med hjernearbejde, skabende fantasi, kunstnerisk udformning, det, man med et moderne ord kalder design, vi mere og mere skal satse på.

En hel del viden og know-how kan omsættes inden for de bestående virksomheder eller sælges ud af landet som know-how, og hertil giver fondet også rige muligheder. Når jeg har trukket muligheden for finansiering af nystartede virksomheder frem, er det for det første, fordi der her ligger en nyskabelse, og for det andet fordi dansk erhvervsliv har godt af den udfordring og den saltvandsindsprøjtning, der ligger i, at der dukker nye virksomheder op. Jeg er ikke i tvivl om og finder det sådan set også helt i sin orden, at fondets fleste opgaver vil bestå i at finansiere projekter fra allerede eksisterende virksomheder. Det er også en nyskabelse, at fondet kan yde bistand til hele innovationsprocessen, altså både acceptere markedsundersøgelserne, den egentlige tekniske udvikling og markedsføringsprocessen, efter at produktet er en kendsgerning.

Der vil uvægerlig opstå principielle problemer i forbindelse med administration af fondet. Lad os diskutere dem i udvalget — måske bør vi senere have en debat i folketinget om, hvad vi skal regne med Danmark skal leve af fremover, og hvilke typer af projekter der bør nyde fremme, hvis ikke alle relevante ansøgninger kan imødekommes. Vi er fra det radikale venstres side indstillet på ikke at hænge os alt for meget i principper. Lad os finde den form for bestyrelsessammensætning, der i praksis viser sig at være mest effektiv, og ikke den, der ud

fra en teoretisk betragtning er den mest korrekte for et statsfond. Jeg er tilfreds med, at handelsministeren får meget vidtgående beføjelser i denne sag, og med beføjelserne følger jo også ansvaret for, at loven kommer til at fungere efter sin hensigt.

Som det allerede er sagt, løses med denne lov ikke alle de problemer, vi stilles over for, når vi skal forsøge at tage den amerikanske udfordring op. Det er allerede sagt af hr. Haunstrup Clemmensen, at tilstrækkelige lånemuligheder, finansiering af produktion, driftskapital, er et problem. Men hvis vi kunne få en mere åben debat om problematikken og et større kendskab til vor velstands forudsætninger, kunne det måske gøres mere attraktivt at være med til at finansiere erhvervsinvesteringer. Det er jo til syvende og sidst dem, der danner baggrund for vores velstand, og „hver mand sine aktier“ var ingen ilde målsætning for 1970'erne.

Så er der et punkt, som jeg ikke kan lade være at berøre i denne forbindelse. Hele vor restriktive lovgivning, hvad levedsmiddeltilvirkning angår, er et kapitel for sig; den er rodet, inkonsekvent, uoverskuelig og i høj grad hæmmende for produktudvikling og innovation. Noget af det værste er måske nok vor vitaminlovgivning. Man må tilsætte vitaminer til margarine, baby food og andre ting, men det må ikke deklarereres, hvilke vitaminer og hvor mange enheder det er, og det er dog et krav, som en masse udenlandske kunder ønsker oplyst. De dybfrosne ænder med indvolde, der nok må lagres, men ikke sælges, førend de er tøet op og kan sælges som friske ænder, har været draget frem før. Uoverskueligheden i lovgivningen kan illustreres ved, at en dansk konserverfabrik for 8 måneder siden i konkurrence med en svensk fabrik ville bringe en færdig middagsret på markedet. Fabrikken sendte en ansøgning om godkendelse af produktet til fiskeriministeriet. Der sagde man, at det ikke sorterede under dem, og nu har sagen i mellemtiden været i landbrugsministeriet, indenrigsministeriet, veterinærdirektoratet og er tilbage i fiskeriministeriet, hvor man igen overvejer, om det alligevel er dem. Selvfølgelig tyder alt på, at svenskerne vil rende med den fidus imens.

Jeg langede i sidste uge ud efter landbrugsministeren for hans ansvarsområde i